

Gfv.IV.30.270/2012/3.szám

A Kúria a dr. Györffy István ügyvéd által képviselt felperesnek a Köstner Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Köstner István ügyvéd) által képviselt alperes ellen kártérítés iránt a Békés Megyei Bíróságon 3.G.40.007/2011. számon indított és a Szegedi Ítéltábla Gf.III.30.051/2012/6. jogerős ítéletével befejezett perében a felperes által 41. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán tartott tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

A le nem rótt 3.500.000 (hárommillió-ötszázezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket a felperes köteles az államnak külön felhívásra megtéríteni.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A jogerős ítélet által megállapított tényállás szerint a peres felek között 2004. április 14-én kölcsönszerződés jött létre, amelyben az alperes saját forrásból vállalta 50.000.000 forint összegű un. „...” folyósítását a felperes részére mezőgazdasági tevékenység folytatásához szükséges - tárgyi eszköznek nem minősülő - anyagok és eszközök vásárlásához. A felvett kölcsönt a felperesnek 2005. április 30. és 2009. március 31. között kellett részletekben visszafizetnie. A kölcsönszerződés harmadik pontja tételesen felsorolta, hogy a kölcsönt a felperes milyen termékekre, milyen értékben használhatja fel. Rögzítették azt is, hogy a hitel felhasználását a fenti összetételnek megfelelő anyag és

eszközvásárlásra vonatkozó számlával, illetve számlát helyettesítő okmányokkal 2004. december 31-ig kell igazolni. A szerződés biztosítására jelzálogjog került kikötésre. A szerződés 24. pontjában a felek megállapodtak abban, hogy a kölcsön folyósításának feltétele az .. kezességvállalása, amelynek elutasítása esetén az alperes jogosult a hitel folyósításától és a szerződéstől egyoldalúan elállni.

A szerződés alapján 2004. április 26-án az alperes 36.000.000 forintot utalt át a felperes számlájára, a fennmaradó összeg kifizetését pedig attól tette függővé, hogy az alapítvány a kezességvállalási kérelmet miként bírálja el. 2004. április 30-án az .. a kezességvállalást elutasította. Ezen határozatát 2004. május 17-én a ..-n keresztül küldte meg az alperesnek, ahová a határozat 2004. június 1-jén érkezett meg. Az elutasításról az alperes ugyan írásban nem értesítette a felperest, ügyintézője azonban szóban tájékoztatta erről, és ennek tulajdonítható, hogy 2004. június 11-én a felperes - az alperes közreműködésével - a döntés felülvizsgálatát kérte. Az alapítvány részéről kezességvállalásra nem került sor, mert a felperes nem tudta teljesíteni az alapítvány által ehhez előírt feltételeket. Ezt követően 2005. április 15-én a peres felek módosították a kölcsönszerződésnek a kölcsön összegére és annak visszafizetésére vonatkozó rendelkezéseit. A módosítás a kölcsön összegét 36.000.000 forintban határozta meg. A módosított szerződést az alperes 2006. augusztus 1-jén azonnali hatállyal felmondta arra hivatkozással, hogy a felperes felszólítás ellenére nem tett eleget fizetési kötelezettségének.

A 36.000.000 forint folyósítását követően 2004. április 28-án, a felperes és a .. között szállítási szerződés jött létre, amelyben a Kft. vállalta különböző mezőgazdasági eszközök leszállítását a 2004. március 5-ei árajánlatban szereplő árakon, 36.991.449 forint nettó ár ellenében azzal, hogy az áru leszállítása a teljes vételár kiegyenlítésekor történik meg. A felperes a megállapodásban rögzített fizetési ütemezésnek megfelelően, a részére az alperes által kifizetett összegből 2004. április 28-án 10.000.000 forintot, 2004. május 31-én 12.000.000 forintot, 2004. június 24-én pedig további 12.000.000 forintot utalt át a ..-nek. Ezen cég részéről tényleges szállítás nem történt és a felperes az előleget sem kapta vissza.

Az alperes által kezdeményezett eljárásban a kölcsönszerződéssel kapcsolatban a Békés Megyei Bíróság 15.G.40.065/2007/36. számú ítéletében a jelen per felperesét kötelezte 37.046.072 forint hiteltartozás és kamatai megfizetésére, valamint pertársával együtt annak tűrésére, hogy az ítéletben megjelölt ingatlanokból a követelés bírósági végrehajtás útján történő kielégítését tűrje. A Szegedi Ítéltábla Gf.I.30.369/2008/6. számú ítéletében az első

fokú ítéletet azzal a pontosítással hagyta helyben, hogy a felperes vonatkozásában a túrésra kötelezés a .. szám alatti jelzálogjoggal terhelt ingatlanra vonatkozik. A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet felülvizsgálati eljárásban a Gfv.IX.30.104/2009/5. szám alatti határozatával hatályában fenntartotta.

A felperes keresetében 51.000.000 forint kártérítés és ezen összeg 2004. december 30. napjától számított kamatainak megfizetésére kérte kötelezni az alperest. 34.000.000 forintot a le nem szállított forgóeszközök ellenértékére, 10.000.000 forintot a felvett hitel után kifizetett ügyleti kamatokra, 7.000.000 forintot pedig a meg nem térült kamattámogatásra alapozva igényelt. Előadta: az alperes szerződésszegést követett el akkor, amikor a hitel folyósításának feltételeként kikötött kezességvállalás előtt részfolyósítást eszközölt, továbbá ekkor a hitelszerződéstől eltérő, alacsonyabb összeget folyósított. A felperes kifogásolta, hogy az alperes megszegte együttműködési kötelezettségét, amikor nem tájékoztatta időben arról, hogy az .. a kezességvállalási kérelmet elutasította és a tájékoztatásra csupán akkor került sor, amikor a felperes részére folyósított összeget már elköltötte, a forgóeszközöket már megrendelte és az ügylettől való visszalépésre nem volt már lehetősége. Sérelmezte: a hiányzó 14.000.000 forint vonatkozásában az alperes magasabb kamatozással nem folyósított részére hitelt, nem tehermentesítette az egyik ingatlan-fedezetet, nem redukálta a jelzálogjog bejegyzését a ténylegesen folyósított 36.000.000 forintra, továbbá nem járult hozzá a forgóeszközök listájának és bekerülési összegének módosításához, valamint egy évig nem volt hajlandó a szerződés tartalmát módosítani. Szerződésszegő alperesi magatartásnak minősítette azt is, hogy az alperes nem állította ki azokat az igazolásokat, amelyek a befizetett kamat 70 %-ának visszaigénylésére biztosítottak volna lehetőséget. A felperes hivatkozott a Ptk. 6. §-ára is, álláspontja szerint a részfolyósítással az alperes őt arra biztatta, hogy a kezességvállalás bevárása nélkül költse el a már kifolyósított összeget. A felperes külön kérte: a bíróság mellőzze a felek között korábban a kölcsönszerződés kapcsán lefolytatott per eredményének vizsgálatát, mert a korábbi perben csak az alperes által nyújtott hitelösszegnek a visszafizetése iránti keresetet bírálták el, az alperes által elkövetett szerződésszegéseket azonban nem vonta a bizonyítási eljárás körébe az ott eljáró bíróság.

Az alperes elsődlegesen a per megszüntetését kérte ítélt dologra hivatkozással. Másodlagosan állította, hogy a felperes igénye elévült, harmadlagosan pedig a kártérítés törvényi előfeltételeinek hiányát állította és érdemi elutasítást kért. Előadta: a felperes által érvényesített igények már a korábbi eljárásnak is tárgyát képezték, annál is inkább, mert a felperes azokat részben beszámítási kifogás, részben pedig viszontkereset formájában már érvényesítette. Megjegyezte azt is, hogy a felperes igényeivel a

korábbi eljárás során az ott eljáró bíróság érdemben foglalkozott és bizonyítást is lefolytatott. Ebből következően, a jogerős ítéletre figyelemmel megszűnt a felperes perindítási jogosultsága, a felperes keresetét idézés kibocsátása nélkül el kellett volna utasítani, ennek hiányában pedig a per megszüntetésének lett volna helye. Másodlagosan előadta: a kölcsönszerződés megkötésére, a részteljesítésre, a kezességvállalás elutasításáról való tudomásszerzésre, a kezességvállalás érdekében a .. irányában fennálló tartozás visszafizetésének vállalására egyaránt 2004-ben került sor, a kölcsönszerződés módosítása pedig 2005-ben történt. A kölcsönt a felperes a 2004. évi gazdálkodásához kérte. Bármelyik időpontot figyelembe véve, a keresetindításig az ötéves elévülési idő eltelt, ezért a kereset elévülés okán is elutasítandó. Harmadlagosan előadta, hogy semmilyen szerződésszegést nem követett el, ezt a korábbi perben a Szegedi Ítéltábla érdemben megállapította. Vitatta, hogy a kezességvállalás elutasításáról a felperest csak késedelmesen értesítette volna, továbbá vitatta azt is, hogy a kamattámogatással kapcsolatos igazolások kiadása tekintetében mulasztást követett volna el. Előadta: a forgóeszköz vonatkozásában a felperesnek az átutalt összeget saját szerződő partnerétől kellene visszakövetelnie, a 10.000.000 forintos kifizetett kamatok pedig a felvett hitel jogszerű következményei voltak.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét érdemben bírálta el és a felperes keresetét elutasította. Az alperesnek a per megszüntetésére irányuló kérelmét megalapozatlannak találta, ebben a körben megállapította: a jelen per felperese a Békés Megyei Bíróság előtt folyamatban volt perben érvényesített ugyan beszámítási igényt és viszontkeresetet, továbbá a jelen perben is érvényesített kamattámogatási igény tekintetében valóban van átfedés a jelen perben és a korábbi perben érvényesített igények között, azonban a felperes igényének e részével kapcsolatban sem állapítható meg ítélt dolog, ugyanis a másik perben a beszámítási kifogásnak a bíróság nem adott helyt, a Pp. pedig az anyagi jogerőt csak az ítéletben beszámított ellenkövetelése korlátozza. Az alperes elévülési kifogását csak kisebb részben találta megalapozottnak, a felvett hitelösszeg után kifizetett kamatok vonatkozásában, a teljesítések időpontjához képest az öt év igényérvényesítő határidő eltelt. Álláspontja szerint a le nem szállított forgóeszközök 34.000.000 forintos értéke miatti kár tekintetében elévülés nem következett be, mert a .. 2007. február 23-ai állásfoglalásából arra lehet következtetni, hogy ekkor még a szerződő felek közötti tárgyalások folytak, ehhez képest a károsodás még nem következett be, így a 2011. február 4-ei perindítás még az igényérvényesítésre nyitva álló határidőn belül történt meg. A 70 %-os kamattámogatás elvesztése miatti kár tekintetében azt vizsgálta az elsőfokú bíróság, hogy szabályszerű eljárás esetén a felperes mikor juthatott volna hozzá a

kamattámogatáshoz. A vizsgálódás eredményeként megállapította: erre 2005-ben mindenképpen sor került volna, az elévülés azonban nem állapítható meg, mert a felperes a kamattámogatással kapcsolatos igényét beszámítási kifogásként a Békés Megyei Bíróság előtt 15.G.40.065/2007. szám alatt folyamatban volt perben érvényesítette, ez pedig az elévülést a Ptk. 327. § (1) bekezdése alapján megszakította. Ehhez képest a 34.000.000 forintos követelésrész, valamint 5.000.000 forint erejéig a kamattámogatással kapcsolatos követelésrészt az elsőfokú bíróság érdemben vizsgálta. Az első igény tekintetében kifejtette, hogy nem minősül az alperes részéről szerződésszegésnek sem a kezességvállalás bevárása nélküli hitelfolyósítás, sem pedig a további hitel kifizetésének megtagadása. A kezességvállalás megtagadása lehetőséget biztosított arra az alperesnek, hogy a még nem teljesített kölcsön tekintetében elállási jogot gyakoroljon, a kezességvállalás előtt történt kifizetés pedig legfeljebb a pénzintézet kockázataként értékelendő, de nem jogellenes magatartás. Az első fokú ítélet megállapította azt is, hogy a kezességvállalás elutasításáról való értesítés körében nem sértette meg az alperes a szerződéses együttműködés kötelezettségét. Igazolást nyert, hogy 2004. június 11-én a felperes már tudott az elutasításról, az pedig, hogy erről írásbeli értesítést nem kapott, az ügy megítélését nem befolyásolja. A tudomásszerzés időpontjában a felperes már 22.000.000 forintot átutalt a .. részére, ezen összegeket a késedelmesnek tekintett értesítés nem érintette, a további 12.000.000 forint átutalásáról pedig a felperes már az információk birtokában rendelkezett. Az első fokú ítélet megállapította azt is, hogy az alperesnek nem volt kötelezettsége további hitel folyósítására, a forgóeszközök listájának és bekerülési összegének módosítására, illetve az egyik ingatlan tehermentesítésére vagy a jelzálogjog bejegyzés redukálására. A jogellenesség hiányán túlmenően a kárfelelősséget kizárta az is, hogy nincs okozati összefüggés az alperes magatartása és a 34.000.000 forint elvesztése között. A felperest kár érhetne ugyan azzal, hogy a megrendelt forgóeszközöket nem kapta meg, miként a kifizetett előlegeket sem, ezen igényét azonban nem az alperessel, hanem a Kft-vel szemben kellett volna érvényesíteni. Ezt a kárt az alperesre nem háríthatja át. A 70 %-os kamattámogatás elvesztése miatti igény tekintetében megállapíthatónak találta, hogy a felperes számlákkal vagy számlát helyettesítő okiratokkal nem igazolta a hitel speciális felhasználását, többlet-tényállítási elemeket sem bizonyított, így ezen a jogcímen sem léphet fel eredményesen. A biztatási kár jogcímen előterjesztett igényt is elutasította az elsőfokú bíróság, tekintettel arra, hogy szerződéses jogviszony esetén biztatási kár címén igényérvényesítésnek nincs helye.

Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes terjesztett előfellebbezést, amelyben elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének

hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárásra történő utasítását, másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatását és keresetének helyt adó ítélet meghozatalát kérte.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyta és a felperest perköltség megfizetésére kötelezte. A jogerős ítélet osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját a permegszüntetés kizártságával kapcsolatban, valamint a res iudicata hiányának megítélésével kapcsolatban is. A jogerős ítélet megállapította: a bizonyítási teher vonatkozásában is helytállóan állapította meg a peres feleket terhelő bizonyítási terhet az elsőfokú bíróság. A jogerős ítélet érdemben megállapította: a korábban hozott jogerős és a Legfelsőbb Bíróság által is felülvizsgált határozatokra tekintettel helyes az elsőfokú bíróság azon megállapítása, hogy az alperesi magatartást egyetlen elemében sem lehet jogellenesnek tekinteni. A felperes által hivatkozott magatartások sem az együttműködési kötelezettség megsértését, sem pedig egyéb szerződésszegő magatartást nem valósítottak meg. A kezességvállalás előtti folyósítás nem minősül szerződésszegésnek, hanem az alperes kockázatvállalása volt, a szerződés módosítására pedig közös megegyezéssel került sor. A jogerős ítélet úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság megalapozottan foglalt állást abban a kérdésben is, hogy a jogellenes magatartáson kívül hiányzik a kár és az alperes magatartása közötti okozati összefüggés is, a forgóeszközöktől való elesés miatti igény nem az alperessel szemben érvényesíthető. A jogerős ítélet több tekintetben csak visszautalt az elsőfokú ítélet általa helyesnek talált indokaira.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte. Másodlagosan a jogerős ítélet megváltoztatását és a keresetnek helyt adó ítélet meghozatalát kérte. Álláspontja szerint az eljáró bíróságok tévesen mérlegelték a bizonyítékokat, továbbá tévesen értelmezték a per eldöntése szempontjából irányadó jogszabályi rendelkezéseket. A felperes sérelmezte, hogy a hitelgarancia vállalás elmaradásáról csak olyan időpontban értesült, amikor már a hitel döntő részét az alperes kiutalta, és a felperes arról már külön szerződésben rendelkezett. A felperes értelmezésében az alperes nem kockázatot vállalt azzal, hogy a hitelgaranciáról való döntést megelőzően 36.000.000 Ft-ot átutalt részére, hanem egyoldalúan megszegte a felek szerződését. A felperes szerint az alperes nem tett eleget a Ptk. 205. § szerinti együttműködési kötelezettségének sem, a folyósított összeg nagyságát egyoldalúan határozta meg. A felperes szerint a szerződés teljesítésében való együttműködés kötelezettségét is megszegte az alperes. A szerződésszerű teljesítést korlátozó feltételről és a garancia megszületése előtti folyósítás lehetőségéről való

tájékoztatást az alperes elmulasztotta, ebben a körben megszegte a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló törvény rendelkezéseit is. A felperes kérelmében arra az álláspontra helyezkedett, hogy az eredeti szerződésben szereplő 50.000.000 Ft és a kiutalt 36.000.000 Ft különbözetének elmaradása vezetett ahhoz, hogy a felperes szerződéses partnere az igényelt forgóeszközöket nem szállította le. Ebből következően a felperes álláspontja az volt, hogy teljes kárigény a jelen per alperesével szemben érvényesíthető. Nem értett egyet a biztatási kár jogintézménye alkalmazásának kizártságával sem. Az okozati összefüggés megléte vonatkozásában a felperes felülvizsgálati kérelmében kifejtette: amennyiben az alperes eleget tett volna a szerződésekben foglaltaknak (az abban megjelölt 50.000.000 Ft-ot fizette volna ki), és eleget tett volna a pénzintézeti törvény rendelkezéseinek, minden tekintetben jóhiszeműen járt volna el, akkor a felperes eleget tudott volna tenni a bemutatott bizonylatok alapján a hitelcélnak megfelelő pénzelköltés igazolási követelményeinek, levívhatta volna az állami kamattámogatásokat, az alperes által kiadott igazolások alapján befejezhetné volna a korszerűsítést, és elindíthatná volna a tervezett termelési tevékenységet. A felperes szerint az alperes szerződésszegést követett el, ezzel okozati összefüggésben a felperesnek kára keletkezett. Az alperes szerződésszegése miatt a kölcsönösszeg folyósítását követően a felperes kényszerhelyzetbe került, a már folyósított és általa felhasznált kölcsönösszeg a szerződésben vállalt cél megvalósítására nem volt elegendő, termelői tevékenységét így a felperes nem tudta megkezdeni.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alaptalan.

A jogerős ítéletet a Kúria kizárólag a felülvizsgálati kérelemben foglaltak alapján vizsgálta felül a Pt. 275. § (1) bekezdése szerint, de azt nem vizsgálta, hogy a jogerős ítélet egyéb okból szabálysértő-e.

A felperes által érvényesített összesen 51.000.000 Ft-os kárigényből 10.000.000 Ft a kölcsön után a felperes által visszafizetett kamatteher tekintetében a jogerős ítélet megállapította a követelés elévülését azzal, hogy az igény lényegében visszafizetési igény, azaz akkor vált esedékessé, amikor azokat a felperes kiegyenlítette. A felperes a felülvizsgálati kérelmében az elévülés jogszabálysértő megállapítása és a kereset részben ez okból történő elutasítása tekintetében értékelhető felülvizsgálati kérelmet nem adott elő, ezért az jogerős ítélet jogszabályt sértő jellege ebben a tekintetben nem állapítható meg.

A felperes által követelt további 41.000.000 Ft-os kárigény tekintetében a jogerős ítélet ugyancsak jogszabálysértés nélkül jutott arra a következtetésre, hogy az alperes terhére olyan szerződésszegést megállapítani, amelyre alapítottnak a felperes mentesülne a visszafizetési kötelezettség alól, illetve a visszafizetendő kölcsönösszeget esetleg kártérítésként érvényesítené, nem lehet. A szerződés 24. pontja nem ellentmondásos és semmilyen módon nem ad alapot szerződésszegés megállapítására. A szerződés alapján az alperes jogosult volt a kezességvállalástól függetlenül akár a teljes összeget folyósítani, jogosult volt részösszeg folyósítására is, amellyel kapcsolatban megjegyzendő, hogy a felperes visszautasíthatta volna az előrehozott teljesítést arra hivatkozva, hogy a kezességvállalásról még nem született döntés. A szerződés a felperes téves értelmezésével szemben egyáltalán nem zárta ki, hogy az alperes a kezességvállalást megelőzően teljesítsen, így az, amint a jogerős ítélet helyesen megállapította, valóban csak az alperes kockázatvállalásának volt tekinthető. Egyébként a felperes nem hivatkozhat arra, hogy abból lett a kára, hogy az alperes esetleg a szerződés megszegésével, de teljesített a részére. Mindenképpen tudnia kellett a felperesnek a szerződés alapján arról, hogy az előrehozott teljesítéstől függetlenül az alperes jogosult a további teljesítést megtagadni, vagy akár el is állhat a szerződéstől, ha a kezességvállalásra nem kerül sor. Önmagában az előrehozott teljesítésből fakadóan az alperes terhére szerződésszegésből eredő kártérítő felelősséget a Ptk. 318. és 339. §-ai alapján nyilvánvalóan nem lehet.

A felperes kára alapvetően abból ered, hogy az alperes által teljesített részösszeget a vállalkozójának kifizette, az viszont nem szállította, illetve az előleget sem adta vissza. E kár bekövetkezése és az alperes esetleg fennálló szerződésszegése között nincs semmiféle okozati összefüggés. Az alperes előrehozott teljesítése ugyanis semmilyen módon nem hatott ki arra, hogy a felperes a teljes szerződési folyamat, azaz a teljes szerződéses összeg biztosítása előtt már kifizetéseket eszközölt és végképp nem hatott ki arra, hogy a felperes szerződéses partnere nem fizette vissza a kifizetett előleget.

Nem állapítható meg a Ptk. 277. §-ában meghatározott együttműködési kötelezettség megszegése sem az alperes terhére, mert nincs arra vonatkozóan szerződéses kötelezettségre utaló adat, hogy az alperesnek tájékoztatnia kellett volna a felperest az előleg folyósításakor arról, hogy a kezességvállalás még nem történt meg. Ugyanis, ha erről a felperes tájékoztatást az előleg folyósításakor még nem kapott, ebből egyetlen logikus következtetésre juthatott volna, hogy az alperes a kezességvállalás eldőlését megelőzően teljesít, azaz a kezességvállalás még nem történt meg.

Téves a felperesnek az 1996. évi CXII. törvényben meghatározott

tájékoztatási kötelezettség elmulasztására alapított álláspontja is. A Ptk. alapján az alperes, mint kölcsönadó terhére szerződésszegés nem állapítható meg, úgy nyilvánvaló, hogy a külön jogszabályban általánosságban meghatározott szerződésszegés sem róható a terhére.

A felperesnek az a hivatkozása, hogy a szerződés megkötése sürgős volt, és annak aláírásakor a felperes egyedül volt jelen, az alperes kártérítő felelőssége szempontjából teljesen közömbös. Alaptalanul kifogásolja a felperes azt a megállapítást, hogy neki a kifizetett előleg visszafizetése iránt a ..-vel szemben igényt kellett volna érvényesítenie, jóllehet nyilvánvaló, hogy ha a vállalkozója a felperesnek nem szállított és az előleget sem fizette vissza, úgy legalább az előleg visszafizetése iránt eljárást kellett volna kezdeményeznie.

Végül megalapozatlanul hivatkozott a felperes arra, hogy a Ptk. 6. §-a alapján is megítélhető lett volna az igénye, ugyanis a Ptk. 6. §-ára alapított biztatási kár megtérítése iránti igény alkalmazása fogalmilag kizárt, ha a felek között szerződés jött létre. A jelen estben volt szerződés, ezért bármilyen, a szerződésből eredő igény érvényesítése kizárólag a szerződésre vonatkozó szabályok alapján (érvénytelenség, szerződésszegés stb.) érvényesíthető.

Tévesen rója a felperes az alperes terhére azt, hogy a kezességvállalás elmaradásától függetlenül nem folyósította a teljes 50.000.000 Ft-os összeget, ami hozzájárult ahhoz, hogy a vállalkozója nem szállított. Az alperes ugyanis a szerződés érvényes rendelkezése alapján jogosult volt elállni is a szerződéstől, ha a kezességvállalás nem jön létre. Az alperes tehát a szerződés módosításához képest a felperesnek terheesebb szankciót is választhatott volna.

Végül a kezességvállalás elmaradására vonatkozó értesítés, illetve értesülés tekintetében is megalapozatlanul kifogásolja a felperes a jogerős ítéletet. Az ugyanis nem vitás, hogy a kezességvállalás nem jött létre, melynek következménye volt a szerződés módosítása, illetve az alperes részéről az attól való elállás. Ehhez képest nincs ügydöntő jelentősége annak, hogy a felperes mikor szerzett tudomást a kezességvállalás elutasításáról. A felperes ugyanis mindaddig, amíg a szerződés teljes körűen nem lett rendezve, mindaddig, amíg a szerződés valamennyi feltétele (kezességvállalás, hátralékos részösszeg kifizetése) teljes körűen be nem fejeződött, az előleget kizárólag a saját kockázatára használhatta fel. Az ebből eredő kárát nem háríthatja át az alperesre.

Mindezek alapján a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. A pervesztes felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a perköltség megfizetésére.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a tárgyalás időpontjáig nem érkezett meg a bírósághoz, ezért a Kúria az alperes részére perköltséget nem állapított meg. A felperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt illeték viselésére a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján kötelezte a felperest a Bíróság. A le nem rótt illeték mértéke az 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése alapján került megállapításra.

Budapest, 2013. március 27.

Dr. Mészáros Máttyás sk. a tanács elnöke, Dr. Pataki Árpád sk. előadó bíró , Dr. Baka András sk. bíró

A kiadmány hitelélül:

Vné

tisztviselő